ANA MUHALEFET DERGİSİ

Dinozor

07 OCAK 1999 PERŞEMBE • SAYI: 76 • FİYATI: 150.000 TL

MEDYA AĞALARININ TÜYLER ÜRPERTEN "CENTİLMENLİĞİ"!

BİRBİRLERİYLE "CENTİLMENLİK ANLAŞMASI" YAPAN BASIN PATRONLARI, ELEMAN ATIMINDA ORTAK HAREKET ETME KARARI ALDI! YAĞMA DÜZENİNİN SÖMÜRÜCÜ MEDYASINDA TEK "SINIRSIZ ÖZGÜRLÜK" BASIN EMEKÇİLERİNİ EZME KONUSUNDA GEÇERLİ!

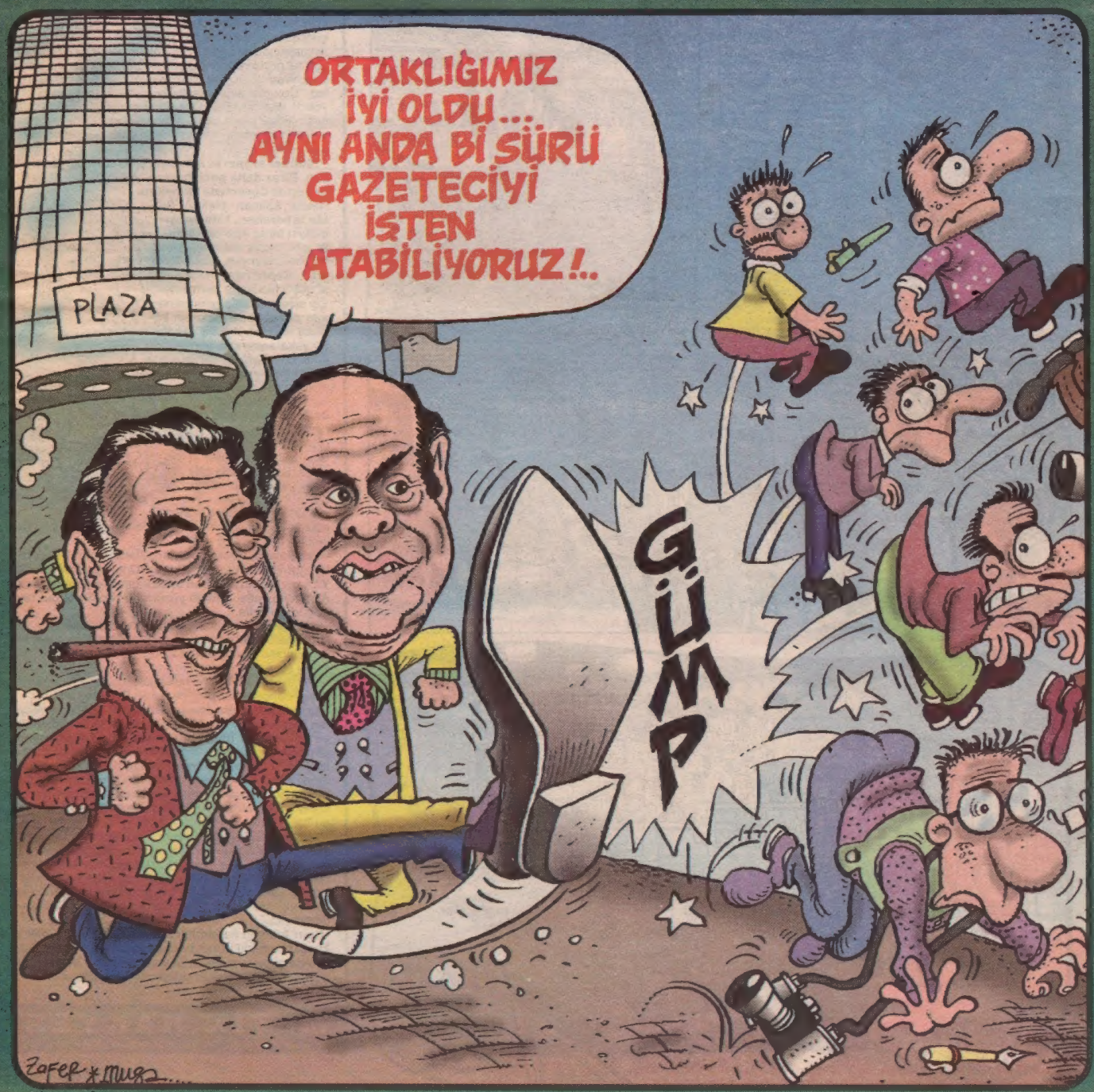

Akşamsefası

DERYA SAYIN

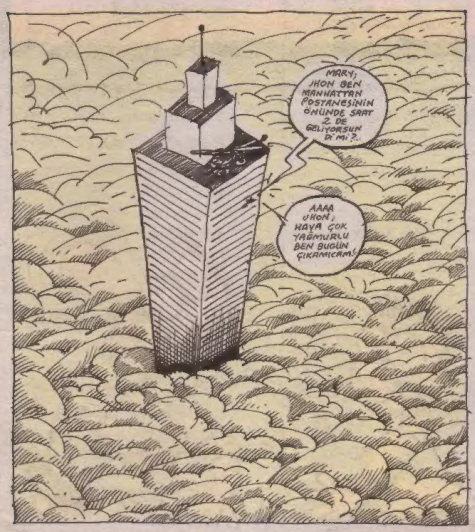

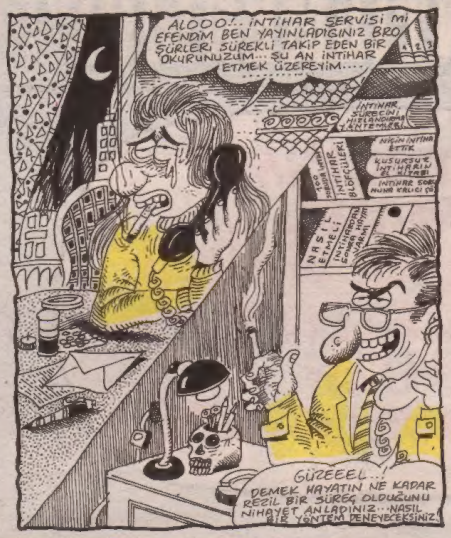

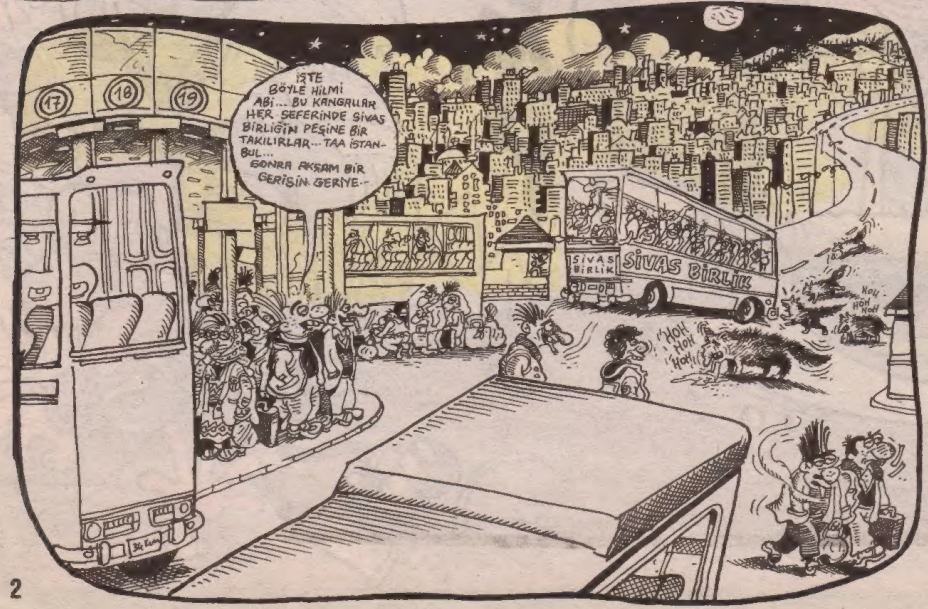

Son anda aldığımız bir habere göre...

HAKAN ŞÜKÜR KAVGASI

–Oh ohh oh. Böğrümde bir ağrı vardı, kaç gündür bi mızrak saplanıyodu sanki. Çıktı çok şükür Hafize...

–Hakan Şükür'ün Cuventusa transferi meselesi hasta etti seni bence. Mesele hallolunca çıkmıştır o böğründeki mızrak... Başka ne sebebi olabilir ki? Sen asıl bizim kıçımızdaki mızrakla ilgilen biraz.

–E tabii. Kaç gündür gözümüze uyku girmiyo. Gitti gidecek, oynadı oynamayacak. Ama Hakan Şükür, çok şükür... Ayrıca böğrümdeki ağrının onunla bi ilgisi olabilir hakkaten de...Bak düşünmemiştim bunu hiç.

–Sen ve senin gibiler başka neyi düşünüyor ki Recai... Sen üç aydır ödeyemediğimiz ev kirasını düşüncene, Hakan'ın bonservis bedelinin liret cinsinden kaç Türk Lirası ettiğini hesaplıyorsun kaç gündür. Fanatizmin bu kadarı da çok. Çoluk çocuk ne yiyo, ne içiyo diye düşüncene...

–Onu da düşünüyoz, bunu da... Her şeyin bi yeri var. Düşüncez tabii. Bağrımızdan bi parçamız kopuyo be.. Senin umrunda mı kadın? Her golden sonra tribünlere koşup tel örgüleri sevinçle sarsan biricik Hakanımı göremiycem artık. Düşünebiliyo musun ki artık Maraton'a çıkıp "Üç puan aldık. Sevinçliyiz, yolumuza devam ediyoruz" diyemeyecek. Ona kükre aslanım kükre diye bağıramıycam hissiz kan... Ayrıca Hakan Şükür mevzusu şu anda ev kirası mevzusundan daha güncel ve hatta daha önemli.

–Tabii her akşam ev sahibiyle sen muhatap olmuyosun. Biraz daha geciktirirsek, yakında sen de Cuventusa gitmek zorunda kalıcan Hakan Şükür'le beraber.. Tabii senin gidişin biraz Apo'nun kaçışı gibi olcak aslında. Ama hiç heveslenme, sana Apo gibi Cehennem Mahallesi'nde villa milla vermezler. Verseler verseler cehennemin dibini bi de zıkkımın kökünü verirler. Ayrıca yakalanır yakalanmaz da aynen iade edilirsin... Tabii ev sahibi o ana kadar hakkında ölüm cezası vermemişse...

–O bizim hakkımızda ömür boyu kira cezası vermiş ya, ölüm cezası ne be?.. Ulan bütün Fenerliler aynısınız ha... Baliç gitmiyo tabii di mi... Sizin böyle bi derdiniz yok nasılsa. O zaman böyle konuşmazdın... Ulan nerden bulduk Fenerli bi kadın da, evlendik ya...

–Saçmalama Recai, napiyim giderse gitsin Baliç. Takım tutmak da bir yere kadar... Onlar para derdinde. Ya sana ne oluyor? Sen önce kıçındaki yamaya bak. Ayıp ayıp valla... Senin yüzünden taraftarlıktan bile soğudum valla.

–Boşuna söyledik di mi, biz beraber yürüdük aynı yolardaaaaa, beraber ıslandık yağan yağmurdaaaaaa, diye... Ruhsuz insan. Global aşifte seni. Bu memleket meselesi sayılır be her şeyden önce... Bir vatan evladı gurbete çıkıyor, gör başına neler gelir, garip sılayı andıkça yaş gözünden akar gelir be, senin umrunda mı?...

–Ay sen hakkaten salaksın Recai. Bi de klip yapsaydın bari arkasından... Daha dün Apo iade edilsin diye sokaklarda İtalyan dolmalık biberini çiğneyen, gece gizli gizli gidip İtalyan konsolosluğu duvarına işeyen, "Leş koksun burunlarının direği kırılsın adilerin" diye bağırıp çağıran sen değil miydin? Ne çabuk bitti İtalya boykotu!.. Babandan kalma İtalyan kravatı bile yaktıytın ya? Ne oldu şimdi? Aaa. Alooooo?

–Kızım ne salaksın be. Bi kere o kravatı zati güveler yemişti. Ayrıca o başka mevzu. Şimdi milli hislerimle oynama, oyarım valla. Kıskanç şıllık. Var mı sizden birine talip... Zaten olamaz ki, sizin takımda kaç tane Türk evladı var sanki... 2-0'dan 2-2'nin acısını çıkaramadınız daha di mi? Her yerde her zaman en büyük cimbooooo-ommmm...

–Cem Adler'in kullandığı arabaya binesice. Çiller'e koalisyon teklif etme mecburiyetinde kalasıca. Son ayakta altılısı yatasıca. Sayısal da ömür boyu birde kalasıca. Ev sahibinin gazabına uğrayasıca...

METİN HAKYERİ

e-mail: hakyeri@yahoo.com

Dinozor

► SERMAYENİN TURFANDA STARI KADROCU ÇIKTI!

Kısa vadede başbakanlığın, uzun vadede merkez sağ liderliğinin adayı olarak piyasaya sürülen Yalım Erez'in Sanayi ve Ticaret Sakanlığı'ndaki "ülkücü-şeriatçı kadrolaşması" ortaya çıkarıldı...

► Aralık 1995 seçimlerinden sonra milletvekilleri 337 kez parti değiştirdiler!

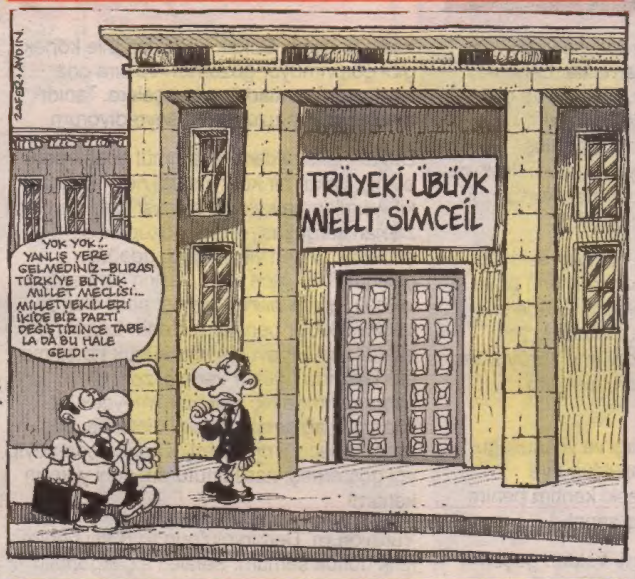

İP Genel Başkanı Perinçek'in bileklerine zincirli kelepçe takıldı

"Türkiye'yi zincire vuruyorlar"

Bir sağlık kontrolü için Haymana Cezaevi'nden hastaneye sevkedilen Perinçek'i kelepçelerle gören hastalar ve hasta yakınları tepki gösterdi. "Ana, bu Doğu Perinçek değil mi..." "Susurluk'u ortaya çıkaran..." "Eline kelepçe vurulacak kişi bu mu Türkiye'de..."

► Yeni "Yakalama, gözaltına alma ve ifade alma yönetmeliği" polise faşizan yetkiler veriyor! Bu yönetmeliğe göre, gözaltında ifadenin hangi koşullarda alındığının belirlendiği adli tıp muayenesine polisin girmesi yasallaşıyor!

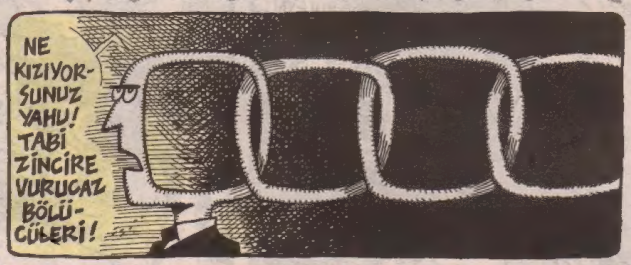

► 3. Boğaz Köprüsü'nün Arnavutköy-Kandilli arasına yapılmasına karşı çıkan Arnavutköylüler, "500 yıllık geçmişi olan semtimiz yok olacak. Bu, semtimizin ölüm fermanıdır" diyerek projeye karşı imza kampanyası başlattı!

AZ SONRA!.. AZ SONRA!..

Yalım Erez görevi kaybetti! Erez, "Cumhurbaşkanı'nın hükümeti kurmam için bana verdiği görev kâğıdı kayboldu! Her yere baktım, yok! En son Çiller'le görüşmeye giderken yanımdaydı, eminim. O görüşmeden sonra görev kâğıdını bulamıyorum! Mahvoldum, politik kariyerim yok oldu" derken, Tansu Çiller'in 56. hükümet için temaslara başlaması dikkat çekti!

AZ SONRA!.. AZ SONRA!..

Partilerden ilginç milletvekili adayları! Sihirbaz Sermet Erkin, Safiye Soyman ve İbrahim Erkal ANAP'tan; Atilla Taş ve Defne Samyeli DYP'den; Mustafa Altıoklar ve Ayşe Arman CHP'den; Ebru Şallı, Kenan Erçetingöz ve Doğuş Fazilet Partisi'nden; Levent İnanır ve Selin Toktay DSP'den aday olacak! Ayrıca MHP adayları arasında bir kısım Prestij Müzik elemanı bulunacağı ileri sürüldü!

AZ SONRA!.. AZ SONRA!..

Fazilet Partisi il binaları bilardo salonlarına dönüştürülüyor! Genel Başkan Recai Kutan, "Sistem bizi acayip dışladı, görmezden geliniyoruz. Boş boş duracağımıza para kazanalım istedik! Yeni stratejimiz gereği Amerikan bilardoya da yer vereceğiz" dedi!

AZ SONRA!.. AZ SONRA!..

Duvar dile geldi! Göktepe cinayeti üçüncü yılına girerken, polis tarafından Metin Göktepe'nin "üzerinden düşüp" öldüğü iddia edilen duvar bir açıklama yaptı! Duvar şöyle konuştu: "Basbayağı öldürdüler gencecik çocuğu, benim bi suçum yok! Suçu benim üstüme atıyorlar, Göktepe benim üstümden düşmedi! Taş olabilirim, ama taş kalpli bir faşist değilim!"

AZ SONRA!.. AZ SONRA!..

Emniyet'ten Perinçek açıklaması! Üst düzey bir yetkili, "Perinçek'e zincir vurduğumuz için bizi eleştirmeyin! Dikkatli bakılırsa, o zincirin gümüş olduğu görülür! Biz yurtseverliğinden dolayı Perinçek'i ödüllendirmek istedik, ama gene yaranamadık, gene yaranamadık" dedi!

AZ SONRA!.. AZ SONRA!..

"2000 Yılına Sakin Girmek İsteyenler Derneği" kuruldu! İYSGİ-Der Başkanı Orhan Büyükbulut yaptığı açıklamada, "Şimdiden 2000 tantanası başladı! Bizim bünyemiz bu hengameyi kaldırmaz. Amacımız ıssız bir ada bulup 2000'e sakin sakin girmektir" dedi!

AZ SONRA!.. AZ SONRA!..

Apo'dan yeni eylem! Öcalan'ın İtalya'da Hakan Şükür'ün tam karşısına taşındığı ve bütün gece golcü futbolcunun gözüne kırmızı lazer ışığı tutarak uyutmadığı öğrenildi! Apo, "Türkiye'nin itibarı düşsün isterim. Gerekirse Milan'da libero oynarım" dedi!

AZ SONRA!.. AZ SONRA!..

ALTAY MARTI

Hatıra ve Kent

Yine buradayım işte. Neredeyse yirmi yılımı geçirdiğim şehirde. Bir zamanlar benimle birlikte yaşlanan, mağrur, başı dik ve çok şefkatli kentimdeyim. Efkârımı gizli tutuyorum. Yüzümde acıklı bir gülüş. Sesimi tanıyamadığıma şaşırıyorum. Kalbim nesiller boyu süren bir esaretten kurtulmuş gibi. Kucaklaşmamız muhteşem.

Bütün kuytularını ezbere bildiğim eski ölü sokaklar canlanmış... Apartmanların boyu uzamış... Kaldırımlar fiyakalı... Caddeler kendine güvenli. İnsan yüzlerindeki yeni kaygılar bile bozamıyor keyfimi. Yürüyorum. Eski ayak izlerimi arıyorum bastığım yerlerde.

Çocukluğumdaki şaşkınlığı ve yoksulluğu, ilk gençliğimdeki başı bozukluğu ve delifişekliği bile affeden eski kentim benim. Değişiklik ne çok yaramış sana!

Heyecanım anlaşılabilmeli. Yoldan geçen herkesle konuşabilmeliyim. *"Ben.."* demeliyim, *"Biliyor musunuz, bundan on beş-on altı yıl önce ayrıldım aranızdan. Ben de sizin gibiydim. Hep bu şehirde yaşadım. Aynı korku, aynı endişe, aynı sevinçleri duydum içimde."* Bağırabilmeli, haykırabilmeliyim. Bu kent oldum olası hoşgörülüdür.

Yürüyorum. Bedenimde müthiş bir hafiflik duygusu. Yanımdan satıcılar geçiyor. Köşe başı kahveleri tıklım tıklım. Gördüğüm tüm kadınlar alımlı. Sokak köpekleri bile köpek gibi görünmüyor gözüme. Ara sıra göz kırpıyorum rastladığım bahçelere. Tanıdık binaları durup uzun uzun seyrediyorum.

Büyük haksızlıklara tahammül edebilmeyi bilmiş, vakur bir kent insana neler katmaz ki! Adımlarıma kokusu sinmiş; kalbime onca zaman kargaşası, telâşı, gözüpekliği, çabucak geçen yılgınlığı, dağdağası, çakırkeyifliği, ince sızısı, taşkın kahkahaları ve hatır gönül bilirliği girmiş; nasıl olur da inkâr edilebilir benliğime tutam tutam eklediklerı! Bir avuç kadar küçük hayatıma aklı başında öğütler vermiş, zor zamanlarımda hiç beli bükülmeycek bir bilge gibi ağlamaklı sesimi dinlemiş, baş aşağı gideceğimi hissettiği anda üşenmeyip yol göstermiş; nasıl unuturum seni yorgun kentim!

Yürüyorum. Demiryolu'nun az ötesi benim kırık dökük semtim. Sefaleti alçakgönüllü bir soylulukla alıp bağırlarına basan ve bundan hiç yüksünmeyenlerin devasa semti! Ben ne çabuk yaşamışım seni meğerse!

Badanası akmış evler, çığlıkları hiç değişmeyen kenar mahalle kuşları, sokaklara döşenmiş ufak gri taşlar, kahve önlerinde güneşi çayla birlikte içebilen güleç yaşlılar, kapı önü kadınları!.. Beni tanıdınız mı, beni hatırladınız mı? Ya siz!.. Siz çocuklar!

"Lika lika Malika!"

Çoktan unutmuşum bu oyunu. Siz benim kalbimi delmeye mi uğraşıyorsunuz?

Yürüyorum. Üç sokak kaldı eski evime ulaşmaya. Az mı kahrımızı çekti o yorgun ev? Boyuna posuna bakmadan az mı fedakârlık yaptı? Dokunsanız yıkılacaktı belki... Rengini kendisi de hatırlamıyordu... Odaları ufak tefek, duvarları rutubetli, sokak kapısı eski, pencereleri yamrı yumruydu, ama evimizdi işte. Hatıralarımızı bir sır gibi sakladı yıllarca. Küsmedi hiç. Dimdik ayaktaydı hep. Ağıtlarımızı, üzüntülerimizi, can sıkıntılarımızı da en az sevinçlerimiz kadar çok sevdi. Mütevaziydı. Duvarlarında sesimiz kaldı: İç çekişlerimiz, hıçkırıklarımız, çekingen gülüşlerimiz, derin soluklarımız.

Yürüyorum. Sokakta tanıdık kimse yok. Bir eski çağ sessizliğine doğru gidiyorum. Pencerelerden uzanan birkaç meraklı başa bende umursamaz bakıyorum. Gitmiş, herkes gitmiş. Hiç kimse yok çocukluğumdan. Sokak şimdi başkalarını ağırlıyor.

Bir aşağı bir yukarı gidip geliyorum. Evim? Evim de yok! Evimi yıkmışlar. Yitip gitmiş hayatımın o kısmı. Yapacak bir şey yok. Başka evleri seyrediyorum, belki birinden ufak bir anı fırlayıp düşer önüme diye başka evlerin duvarlarına dayıyorum sırtımı.

YAŞ ÇAY YAPRAĞI

Sefer Selvi

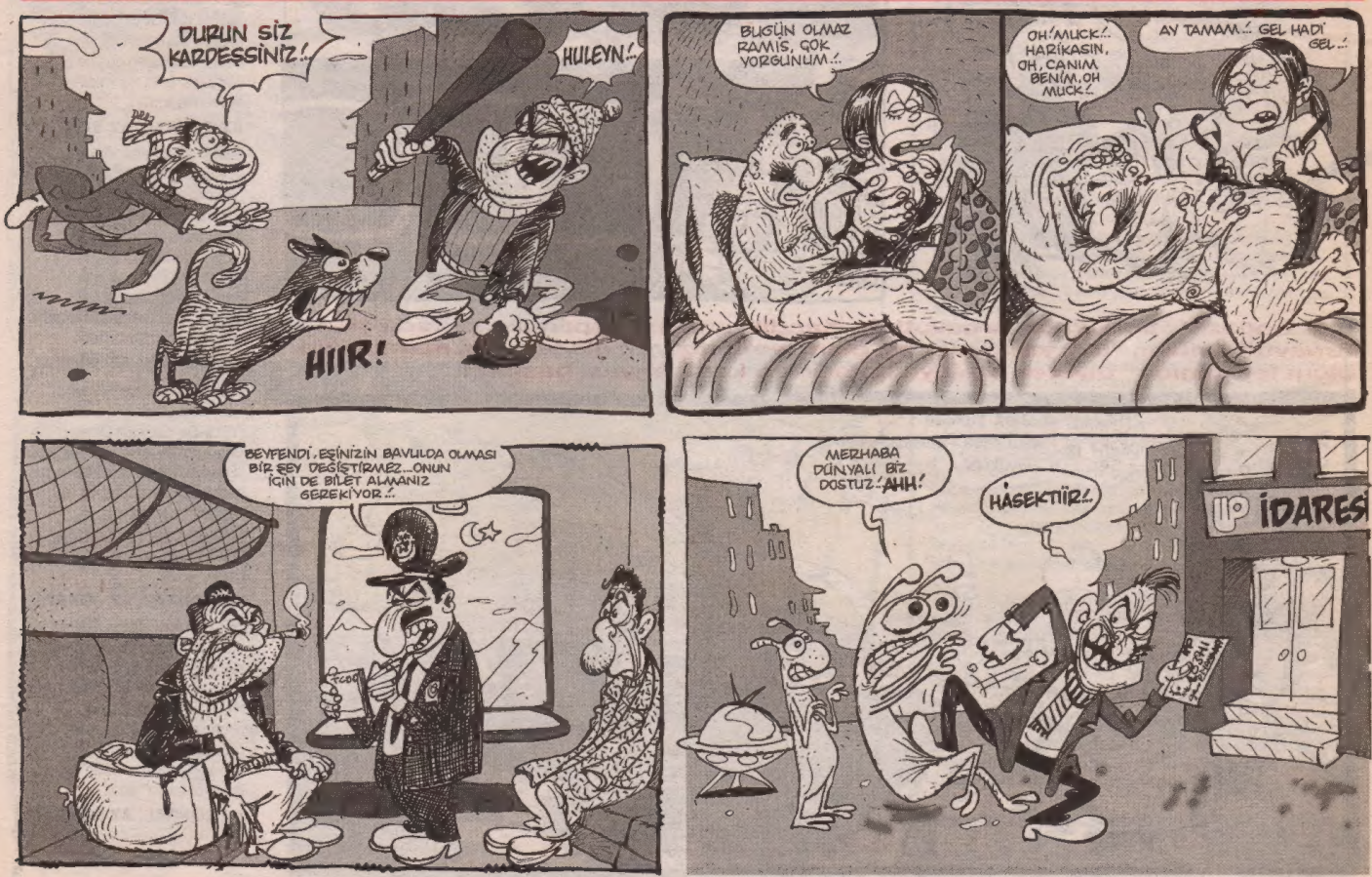

PENCEREDEKİ ADAM

Altay - Sencer

Dört yıl önce İstanbul'a geldiğimde yol bilmezlik, insan tanımazlık, kronik beceriksizlik ve acemiliğimden dolayı Alibeyköy'ün arkasında hepsi birbirine benzeyen yüzün üzerinde apartmanın sıralandığı geniş, sakin ama fazlasıyla çorak bir semtteydi evim...

Sabahları kuşlar ve güneşten az önce uyanıp önüne geçilemez bir telaşla koşardım dolmuş durağına... Sinirli, bitkin ve hala uykulu bir sürü insanla, henüz kirlenmemiş bir havada tek kelime etmeden, öylece beklesirdik... Dolmuşta da aynı sessizlik devam eder, hepimiz külce gibi yığılırdık koltuğa...

Bol çukurlu yolda sarsıla sarsıla, inleye inleye giderdi dolmuş... Bir çok izbe semti geride bırakırdık...

Eli yüzü düzgün sayılabilecek bir semtteydi, işim o zamanlar... Dolmuştan indikten sonra bir süre yürümem gerekiyordu her gün sokaklardan, caddelerden ürkütücü kalabalıklar akardı... Rahatça gezinen, başı dik, gözleri parıltılı tek bir insana bile rastlayamazdım... Bezgin, solgun, yaralı, öfkeli ve tükenmiş yüzler... Herkesin bu devasa kentle başı dertteydi...

Bütün yolları ürperti, şaşkınlık, endişe ve ezilmişlik taşıyarak geçerdim... İşyerime ulaştığımda sıkıntım biraz dağılır gibi olur, o günü de bitirmek için deliler gibi çalışırdım...

Sonra eve dönüş... Aynı kasvetli yol, aynı kıvranan insanlar! Bir felaketten uzaklaşır gibi kaçardım şehirden... Evimde odalarda amaçsız bir şekilde dolanır, o gün yaşadığım yalpalamayı dağlamaya çalışırdım... Telaş, sıkıntı, başağrısı... Bunları altederdim, ama yalnızlık çok belalıydı; başa çıkamazdım...

Pencereden ıssızlığı dinlediğim, yoldan geçen tek tük arabaları, apartmanların önündeki ufak bahçeleri ve esinti gibi dolaşan insanları seyrettiğim bir öğleden sonra ansızın gördüm o yaşlı adamı...

Karşıdaki apartmanın dördüncü katının penceresinde, başına beyaz bir sarık, üzerinde siyah bir cübbeyle kımıldamadan duruyordu... Kaşını gözünü seçemedim; görebildiğim tek şey beyaz sakalıydı...

Kimdi bu yaşlı adam, ne işi vardı bu on parmağında on gaddarlık bulunan kaba saba kentin bir tarafa atılmış bu öksüz semtinde?.. Aklıma çocukluğumdaki yaşlılar gelmişti... Mescitte namazlarını kıldıktan sonra topluca çıkıp herhangi bir kapı önünde attıkları oturak üzerine çökerek saatlerce dini sohbetler yaparlardı...

Penceredeki bu yaşlı adam da onlardandı aslında... Hangi şehirden, hangi sokaktan, hangi arkadaşlarından, hangi sohbetlerden koparılıp getirilmiş ve bu pencereye mahkûm edilmişti?.. Neyi seyrediyordu, neye anlam yüklüyordu, aklından neler geçiyordu kimbilir?

Sonraki günlerde her gün olmasa bile çok zaman gördüm o kımıltısız duruşuna alıştığım yaşlı adamı... Salondaki pencerenin önüne koyduğum sandalyeye oturup bir bardak çay ya da bir kadeh rakı eşliğinde ara ara onu izlemeye başladım. Yaşlı adam da beni farketmiş miydi acaba? O da benim gibi türlü oyunlar yapıyor muydu?

Örneğin bazen gözlerimi kısarak bakardım ona... Etrafın tüm renkleri ve ayrıntıları azalır, benim mahzun ihtiyarım koskoca bir binanın dışına yapıştırılmış siyah-beyaz buğulu bir tablo gibi görünürdü gözüme...

Devamı 6. sayfada

Baştarafı 5. sayfada

Hem ne çok çağrışımlar yaptırıyordu öyle!.. Çocukluğumda sakızlardan birinden çıkan siyah lekelerle dolu beyaz bir kart vardı... Altında da şöyle bir not olurdu: "1'DEN 50'YE KADAR SAYARAK ŞEKLE BAKTIKTAN SONRA HERHANGİ BİR DUVARA BAKINIZ..." Gözümü hiç bir şeye benzetemediğim lekelere odaklaştırıp içimden elliye kadar saydıktan sonra merakla herhangi bir duvara baktığımda "ARAP KIZI"nı gördüm... Bir şeye sürekli bakıldığında göz aradaki boşlukları doldururmuş; bunu o zamanlar öğrenmiştim...

İşte şimdi bu ihtiyarı da anlamsız parçalara ayrılmış, garip lekelerden ibaret bir beden olarak algılıyor, bakışlarımla onu bütünlediğimi sanıyordum...

Nasıl yaşadığını haddinden fazla merakettiğim bu giz dolu yaşlıyı niçin seyrediyordum ki her gün?.. Herhalde yas evi psikolojisine benzer bir duyguydu bu... Annelerimiz herhangi bir yas evine gittiklerinde gözleri kırmızı kırmızı ve şiş şiş dönerlerdi eve... Hiç tanımadıkları ölünün arkasından bile saatlerce ağlardı... Buna bir türlü anlam veremezdim... Sonraları farkettim... Annelerimiz ölüye de ağlarlardı, kuşkusuz, ama daha çok kendilerine kolu kanadı kırılmış hayatlarına ağlarlardı... Benim bu yaşlı adamı seyretmemde de aynı his vardı... O da yalnızdı ben de... Ve ben onda kendi yalnızlığımı seyrediyordum; tutku bundandı...

Uzaktan can yoldaşım olan ve sarığıyla cübbesini hiç üzerinden çıkarmayan bu yaşlı adamın esrarını üç dört ay boyunca çözmeye çalıştım... Olmadı... Hakkında hiç birşey öğrenemedim... Sonra sonbahar geldi... Birkaç gün göremedim onu, merak ettim... Sonra ki günlerde de penceresi boştu...

Ne olmuştu?.. Memleketine mi gitmişti? Hastalanmış mıydı?.. Ölmüş müydü? Nerelerdeydi?.. Hayat herkese bir yön gösteriyordu eninde sonunda... Yaşlı adam artık yoktu...

Bense yine sokaklardaydım... Duvarların yarıldığını, iri deliklerden yabani hayvan başına benzer silahların çıktığını görüyordum... Yollarda herkes birbirine çarpıyor ve herkes yalnızlığını kutsayıp en derinine gömüyordu... Yaşlı adam yoktu... Ben sokaklardaydım... Şehir şefkati unutmuştu...

BİTTİ

SEMRA CAN

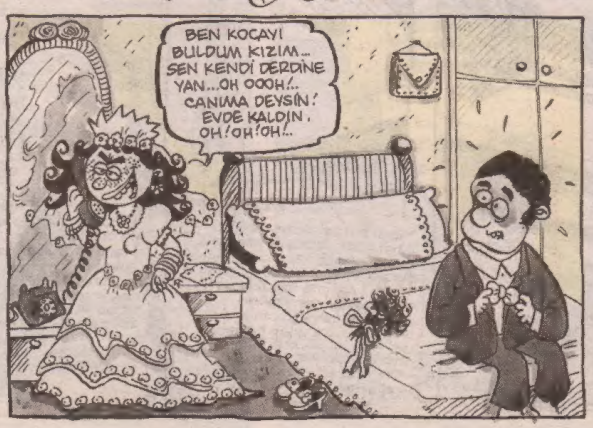

MUTLU DEĞİLİM HERİF... HAYATIMDA YAŞANMAMIŞ EKSİK BİŞEYLER VAR...

SENİ AZ MI DÖVÜYOM NERİMAN?.. SÖYLE NİYE BÖYLE KAŞINTILI LAFLAR EDİYON AKŞAM AKŞAM!..

BENİ SEVİYOR MUSUN? BENİ SEVİYOR MUSUN? BENİ SEVİYOR MUSUN?..

Bİ DAHA SORARSAN BU SORUYU VAR YA NALAN, AĞZININ ORTASINA YUMRUĞU YİYCEN!..

BEN KOCAYI BULDUM KIZIM... SEN KENDİ DERDİNE YAN... OH OOOH!.. CANIMA DEYSİN! EVDE KALDIN, OH! OH! OH!..

SENİN BABAN BİR ÖKÜZDÜ YAVRUM... Bİ GÜN MEZBAHANIN ÖNÜNDEN GEÇERKEN...

MEDYAZOR

SEN MUTLU OL YETER HINCAL!

Sabah gazetesinden mutlulukla-mutsuzluğun da bir gene bağlı olduğunu öğreniyoruz. S-HTT adı verilen bu gen organizmadaki serotonin salgısını düzenleyerek kişideki kızgınlık, ürkeklik, melankoli ya da karamsarlığa neden oluyormuş. Tıpla uğraşanlar bilir; yeni bir bilgi değil bu. Uzmanlar mutsuzluk genine *"Woody Allen geni"* adını takmışlar. Neden? Açıklamış Sabah her şeyi. Woody Allen'ın beyni hep karamsarlık modunda çalışıyormuş. Kendi içine kapanıyormuş. İşini mecburen katlanılması gereken sıkıntı olarak kabul ediyormuş. Sürekli televizyon seyrediyor, gazete okuyor bir şeyler tıkınıyormuş.

'Kahpe felek' varmış meğer

Nedense Woody Allen'in felsefe, mitoloji, tarihle harmanladığı güzelim esprilerinden, çektiği filmlerden, yazdığı kitaplardan hiç bahsedilmiyor? Eğer bu denli yaratıcılığa *"mutsuzluk"* neden olmuşsa yaşasın mutsuzluk!

Her daim mutlu insan modeli kim peki Sabah'ın. Fotoğrafta görüyorsunuz: Hıncal Uluç. Geni kuvvetli, kahkahası gevrek, yazıları derinlikli, her konudaki uzmanlığı tartışılmaz bir gazeteci. Yaşadığı anın tadını çıkarmayı biliyormuş, geniş bir sosyal ilişkiler ağı varmış, toplumsal angajmanı yüksekmiş, meydan okumalarla başa çıkmaktan hoşlanıyormuş. Mış mış da mış mış...

Katkısı ne peki? Gazetesindeki köşesinden buza yazdığı yazılarıyla kaç okurunda kıvılcım yaratabilmiş? Futbol bilgisinin ne kadarı megalomanisine yenik düşmüş? Ortalama fotoroman duyarlılığıyla ömrü geçmiş birkaç şaşkın okuyucu haricinde, hangi insanla *"yaratıcı bir güzelliği"* paylaşabilmiş? Bu mudur örnek mutlu insan? Mutluluk manken bacakları, jüri üyeliği, trafik polislerine akıl fikir vermek, Amerikan yazarlarını alaturka taklit etme yeteneği ve uluorta kahkaha atma becerisi midir?

Hayat sığlık ve çiğliğe elbette taraftar olacaktır ve şüphesiz bu durum Hıncal Uluç gibi mutlu insanlara yarayacaktır. Ama geriye Woody Allen kişiliğindeki sancılı insanların özgün eserleri kalacaktır. Bunu bir gen düzenliyorsa ona da merhaba!

Paldır KÜLTÜR Test

1 **Yeni Yüzyıl yazarı Yağmur Atsız kendisini nasıl tanımlıyor?**
a) Postmodern meddah
b) Müneccim
c) Dam üstünde saksağan
d) Entel liboş

2 **Aşağıdakilerden hangisi Gündüz gazetesinin Emin Çölaşan'a demokrasi düşmanı demesinin nedenlerinden değildir?**
a) Çiller'i rezil etmesi
b) Üniversitede okuyan her 100 türbanlıdan 85'inin başını açtığını yazması
c) Din tüccarlarını etkisizleştiğini yazması
d) Türban kandırmacasının önce İran'da oynandığını hatırlatması

3 **Sabah yazarı Cengiz Çandar, 28 Şubat'a nasıl bir yorum getiriyor?**
a) Postmodern darbe yapıldı
b) Sivillerin düşünemediğini asker düşündü
c) Erbakan gibi bir beyni tüketti
d) 8 yıllık eğitim yetersiz de olsa devrimdir

4 **Yazılarında insanları Müslümanlar ve Müslüman olmayanlar diye ayıran, Türk halkına "aptallar" kelimesini çağrıştıran "Apalar" kod ismi takarak takıyye yapan gazeteci, hangi dinci gazetede çalışmaktadır?**
a) Akit
b) Yeni Şafak
c) Milli Gazete
d) Zaman

5 **Anti Medya dergisi yaptıkları hangi yakıştırmadan dolayı Öncü gazetesi tarafından "haşlanmıştır"?**
a) 98'in en yalaka gazetesi seçtikleri için
b) Öncü'ye 2. Sabah gazetesi dedikleri için
c) 'Çetenin Ortak Sesi' yakıştırması yaptıkları için
d) Çiller çiftinin boncuklu tuvalet kâğıdı dedikleri için

BARIŞ ERTÜRK

Yanıtlar: 1) b / 2) a / 3) a / 4) d / 5) d

SİZİNKİ HANGİ BUNALIM TÜRKER HOCA!

Türker Hoca şaşırtmaya devam ediyor. Radikal'daki köşe yazısında Viagra'nın en çok tartışılan buluş olduğuna değindikten sonra biraz cinsel meselelere eğiliyor. Okuduğu bir haberi yorumluyor önce. Şöyle: *"Bir taraftan Viagra için böylesine bir gürültü koparılırken diğer taraftan da küçük bir haber yer aldı gazete: Brezilya'da ekonomik bunalımın erkeklerin cinsel yaşamı üzerinde hiç beklenmedik bir etkisinin bulunduğunu söylüyordu haber. Ekonomik bunalım nedeniyle erkeklerin cinsel organı ortalama olarak iki santim küçülmüştü! Gel de her işin temelinde ekonomi vardır diyen klasik Marksistlere hak verme şimdi."*

Ekonomik bunalımdan cinsel bunalıma

TÜRKER ALKAN

Geçen yılın en büyük ve belki de onu bütün geçmiş yıllardan ayıran en önemli özelliği, hemen her alanda yeni ve çarpıcı bilimsel buluşların yapılması idi. Sanki bir bilim ve teknoloji patlaması yaşandı. Biyoteknolojiden astronomiye ve metalürjiye kadar her alanda göz kamaştırıcı yeniliklerle karşılaştık. Canlılar kopyalandı (İyi insan kopyalama aşamasına kadar vardırdılar), kansere karşı yeni teknikler getirildi, gen teknolojisinde ilerleme sağlandı, uzayın genişlemesi ve evrenin oluşumu konusunda yeni görüşler ortaya atıldı, organ nakline son verecek 'yedek organ' üretme teknikleri geliştirildi, yaşlanmayı önleyecek buluşlar yapıldı...

Fakat hayrettir ki, bütün bu gelişmeler karnuyonda çok fazla yankılanmadı. En çok tartışılan buluş, erkeklerin cinsel gücüne doping yapan 'Viagra' namındaki ilaç oldu. Viagra ile yarışabilecek tek konu Bill ile Monica'nın serüvenleri idi.

Erkek milletinin kadınlar karşısında ne kadar zayıf ve eli mahkûm durumda olduğunu gösteren bu durum elbette üzücü ve düşündürücü idi.

Bir taraftan Viagra için böylesine bir gürültü koparılırken, diğer taraftan da küçük bir haber yer aldı gazete sayfalarında: Brezilya'da ekonomik bunalımın erkeklerin cinsel yaşamı üzerinde hiç beklenmedik bir etkisinin bulunduğunu söylüyordu haber. Ekonomik bunalım nedeniyle erkeklerin cinsel organı ortalama olarak iki santim küçülmüştü! Gel de her işin temelinde ekonomi vardır diyen klasik Marksistlere hak verme şimdi.

Devam ediyor Türker Hoca. Fantastik bir konu yakalamış ya! Yorumda zirveye çıkıyor: *"Bence dünya kapitalizminin karşılaştığı bu ciddi sorunun üzerinde durmakta yarar var. Felaket tellallığı yapmak istemiyorum, ama bunalımların sonu alınamazsa işçi sınıfı komünist devrimle olmasa bile cinsel devrimle iktidarı ele geçirecek gibi gözüküyor."*

Gelelim eleştirilerimize:

1. Nedense, son zamanlarda, mizah yazarları aslında ne kadar ciddi olduklarını ispatlayabilmek için felsefi yazılar bile döktürürken ömrü makalelerle geçmiş ağır başlı köşe yazarları ise *"Biz de ironiden anlarız"* dercesine espiler sıkıştırıyorlar yazılarının arasına. Fakat her iki taraf da başarısız. Hele ciddi yazı bir yana, mizah asla zorlama kabul etmez. Acemiliğinizi hiçe sayıp bu işe sıvanırsanız, Türker Hoca gibi erkek penisi boyuyla Marksizm arasında son derece pespaye bir ilişki kurmak zorunda kalırsınız. Lakaytlığınızın farkında bile olmazsınız.

2. Haydar Dümen bile kurtaramadı bizi. Ereksiyonla, iktidarsızlıkla, orgazmla organ boyunun hiçbir ilişkisi yok. Türker Hoca, neredeyse atasözü gibi yeri geldiğinde söylenen şu sözden de mi habersiz? *"Önemli olan boyu değil işlevidir."* Yani diyeceğimiz Hoca'nın güzelim yazısı bilimsel yanlışlar da içeriyor.

3. Bu ülkede hiçbir köşe yazarı *"Yahu ağır yazıyoruz, bu yüzden kimse okumuyor, biraz sabun köpüğü katalım araya"* diye bunalıma girmesin, *"Yazık oluyor!"*

CAN SIKINTISI — Martinez

KUNDURACILARA NE OLMUŞ?..

Platon bir gün ateş tanrısını *"Hafestos! Platon'un sana ihtiyacı var"* diyerek yardıma çağırır ve yazmış olduğu şiirleri ateşe atar. Böylelikle şiir akademiden kovulmuş olur. Ama Platon'un dünya görüşü, yaşamı ele alışı, yüzyıllar boyunca nice şairin dizelerinde varlığını sürdürür. **Orhan Veli**'nin şiirimizde başardığı biraz da bu etkinin yıkılışıdır. Şairin arkadaşlarıyla çıkardığı *"Garip"* adlı ortak şiir kitabının giriş yazısından bir bölüme göz atalım: *"Bugüne kadar burjuvazinin malı olmaktan, yüksek sanayi devrinin başlamasından evvel de dinin ve feodal zümrenin köleliliğini yapmaktan başka hiçbir işe yaramamış olan şiirde, bu değişmeyen taraf; müreffeh sınıfların zevkine hitap etmiş olmak şeklinde tecelli ediyor. Müreffeh sınıflan, yaşamak için çalışmaya ihtiyacı olmayan insanlar teşkil ederler. O insanlar geçmiş devirlerin hâkimidirler. O sınıfı temsil etmiş olan şiir layık olduğundan daha büyük bir mükemmeliyete erişmiştir. Ama yeni şirin istinat edeceği zevk, artık akalliyeti teşkil eden*

o sınıfın zevki değil. Bugünkü dünyayı dolduran insanlar yaşamak hakkını mütemadi bir didişmenin sonunda buluyorlar. Her şey gibi, şiir de onların hakkıdır, onların zevkine hitap edecektir."

Orhan Veli'nin *"Kitabe-i Seng-i Mezar"* adlı şiiri yukarıdaki düşüncelerin dizeye yansımasıdır.

Hiçbir şeyden çekmedi dünyada
Nasırından çektiği kadar;
Hatta çirkin yaratıldığından bile
O kadar müteessir değildi;
Kundurası vurmadığı zamanlarda
Anmazdı ama Allahın adını,
Günahkâr da sayılmazdı.
Yazık oldu Süleyman Efendi'ye

Garip'in yayımlanmasının ardından *"asıl Türk şiirine yazık oldu"* gibisinden son derece kısır, düzeysiz, edebiyatımızın bir türlü kurtulamadığı türden seviyesiz sataşmalar doldurur ortalığı. Ama olan olur, kunduranın vurduğu nasır girer şiire. Böylelikle Platon'un şu sözlerindeki *"olgunlaşma"* kavramını şiirde arayanların köküne de kibrit suyu dökülür: *"Kunduracılara ne olmuş, kimlermiş bunlar. Bu devleti pek az ilgilendirir. Önemli olan koruyucudardır. Çünkü devletin ödevi, belirsiz kunduracıların refahını sağlamak değil, olgunlaşmaktır."*

Kunduracıların kimler olduğu sorusunun yanıtı ise 1920'li yılların Amerikası'nda verilir. Bir kundura fabrikasında işçi olarak çalışan **Nicola Sacco** arkadaşı **Bado**'nun arabasını tamirciden almaya gider. Yanlarında **Vanzetti** ve **Orciani** de vardır. Arabanın hazır olmadığının söylenmesi üzerine ayrılan dört arkadaştan Sacco ve Vanzetti, tramvayda gözaltına alınır polis tarafından. İtalyan asıllı iki arkadaş karakola götürüldüklerinde, 15 Nisan 1920'de Boston'da yapılan bir silahlı soygun ve işlenen cinayetin sanıkları olarak suçlandıklarını öğrenirler.

Savcı **Michael E. Stewart**'ın şüphesini üzerine çeken Bado kayıplara karışır. Orciani ise iki arkadaşından bir gün sonra evinde yakalanır. Savcı, Bridgewater'daki bir soygun girişiminin de, bu dört arkadaş tarafından yapıldığını iddia eder. Orciani söz konusu tarihlerde işyerinde olduğunu ispat eder ve serbest bırakılır. 15 Nisan günü izinli olan Sacco ve yaşamını balıkçılık yaparak sağlayan Bartolomeo Vanzetti'nin ise hiçbir tanığı yoktur.

Mahkeme 5 Mayıs 1921 tarihinde başlar. Jüri orta ve üst sınıf beyazlardan oluşup hepsi de *"birinci sınıf"* Amerikan vatandaşıdır!.. Aralarında özellikle seçilen antikomünistler göze batar. Sacco ve Vanzetti'nin İngilizceleri yeterli olmadığından bir tercüman bulunur. Ne var ki, tercüman diye getirilen adamın yaptığı çeviri yanlışları giderek daha da zor bir duruma sokar sanıkları. *"Proctor"* adlı bir silah uzmanı, cinayetin işlendiği silahın Sacco'nun tabancası olduğunun anlaşıldığını söyler. Tanık olarak getirilen bir kadın işçi de, soyguncuların tarifini yaptıktan sonra savcının *"onlar bu salondalar mı"* sorusu üzerine parmağıyla Sacco ve Vanzetti'yi gösterir.

1920'li yılların Amerikası'nda, Sovyet Devrimi'nden etkilenen işçiler arasında gücün kendilerinde olduğu bilinci giderek yayılmaktadır. Sacco ve Vanzetti de, sosyalist düşünceleriyle tanınan iki insandır. İki arkadaş, yargılanmalarının asıl nedeninin dünya görüşleri olduğunu defalarca kez vurgular mahkemede. Avukatları da zaten, sesini yükselten işçilere karşı açılan davaları almasıyla tanınan **Fred H. More**'dur. Hâkim **Thayer**, daha ilk günden More'dan nefret ettiğini açıklayıp değiştirilmesi için uğraşsa da başarıya ulaşamaz.

Yedi hafta süren duruşma, 12 Temmuz 1921'de sonuçlanır. Jüri, Sacco ve Vanzetti'yi suçlu bulur. Bunun üzerine hâkim, İtalyan asıllı iki göçmenin elektrikli sandalyeyle infaz edilmesine karar verir. Bunun üzerine dünyanın her köşesindeki emek savunucuları ayaklanır. Mahkemeye ve bölge valisine yüz binlerce protesto metni gönderilir. 1926 yılına gelindiğinde yakalanan bir sabıkalı Sacco ve Vanzetti'nin suçlandığı olayların *"Moralli çetesi"* tarafından yapıldığı söyler. Bu ifade üzerine oluşturulan bağımsız bir kurul, davanın yeniden görülmesini ister. Hâkim bu öneriyi çevirir. Valinin de af istekleri karşısında kayıtsız kalmasıyla iki suçsuz insan 23 Ağustos 1927'de elektrikli sandalyeye oturtulur.

Sacco ve Vanzetti öldürülür ama mahkemede cinayet silahının Sacco'nun tabancası olduğunu söyleyen polis memurunun, hazırladığı ilk raporda bunun olanaksız olduğunu yazdığı unutulmaz. Tıpkı, mahkemede parmağıyla iki arkadaşı teşhir eden tanığın ilk ifadesinin, tabanca sesinden sonra pencereye koştuğu ve yalnızca hızla giden bir araba gördüğü yönünde olduğunun unutulmaması gibi!..

SUNAY AKIN

▶ MALİYE "SANATÇILARIN" PEŞİNDE!

Milyarlar kazanan şarkıcı takımından, çok sayıda kişinin vergi kaçırdığı ortaya çıktı!

DİNOZOR'DA BARIŞ

Siyasete giren kazanıyor. BAKAN geminin malları bunlar!

Boşa geçen yıllarımı düşündükçe Fostaljî yaşıyorum!

Ünlü olmak için kötü yola düşmeye razıydı. Dinci bir kanalda "dönek" kadrosunda işe başladı.

Çetelerle siyasilerin "gayri meşru" ilişkisinden "meşru" çeteler doğdu!

BARIŞ ERTÜRK

NDE!
dan, çok sayıda

ak için
lüşmeye
inci bir
dönek"
da işe
dı.

Çetelerle siyasilerin "gayri meşru" ilişkisinden "meşru" çeteler doğdu!

BARIŞ ERTÜRK

İsim babası Katoz Hayri

–Katoz ağbi, bu yabancılar seni arıyor. Bunlar yılbaşını bizden birkaç gün önce kutluyormuş da... Senden isim koymanı istiyorlar. Ben kaçıyorum ağbi, sen halledersin artık.
–Ben konuşamam bu gavurlarla; dur, gitme.
–Valla benim işin var ağbi.
–Hay mistır Heyri!
–Ne diyon lan, yaklaşma bana.
–Ay dont andırsitend.
–Sevmem ben Türkçe harici konuşmaları. Hareket yapma.
–Ay vont dı...
–Kes... Kes... Al Sana... Al sana hareket... Al!
–Aaooo... Vat?... Vat?
–Bakma öyle şaşkın. El bu, el. El hareketi.
- No... No...
- Yok, no, no... El, el...
- No!
- Tamam olsun sizin kutlamanın adı Noel!.. İyi mi sör?
- Ay dont andırsitend.
- Noel!.. Noel..!

► Taksici cinayetleri bitmek bilmiyor!

Biz bu ânı daha önce de yaşamıştık! Hakan Şükür, Juventus forması giymek için İtalya'da!

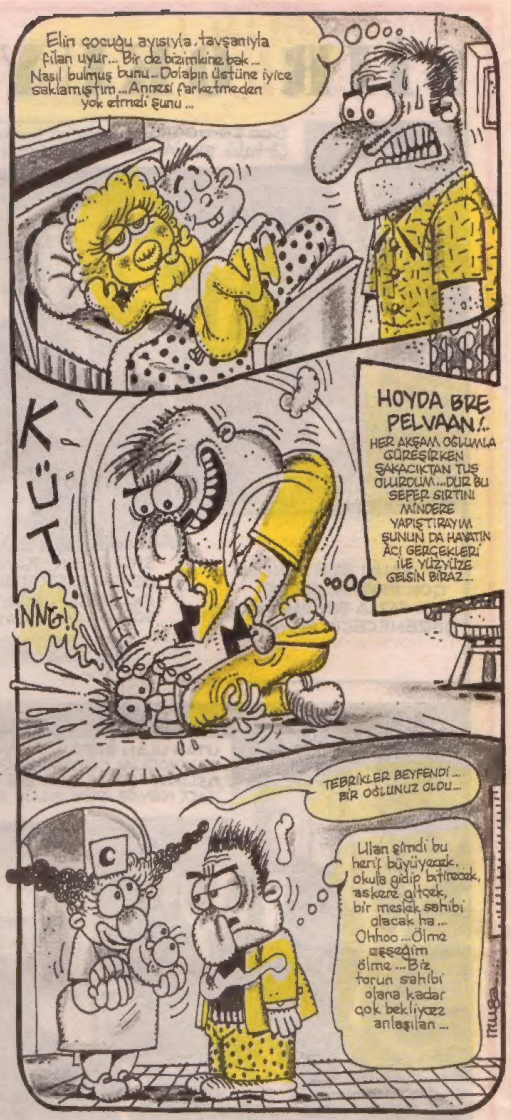

Alternatif Halk Şiiri Antolojisi

Kudret Sezinti adlı pilotun uçak motoruna giren martı için yazdığı şiirdir:

Durduk yerde şu gafil martı
Motora girdi dünyamı kararttı
Kendi canı da yanmıştır, artı
Şimdi uğraş dur bakalım!

Motora giren hangi martı mutlanmış
İbret almayan martı niye umutlanmış
Bunun zararı bilimce somutlanmış
Şimdi uğraş dur bakalım!

Kudret der ki, martı sendedir hata
Gideydin vapura bu canına can kata
İnsanlar sana da simit koparıp ata
Şimdi uğraş dur bakalım!

Peruk takmak isteyen ama çevresinden çekinen kel işadamı **Bektaş Fiktif**'in yazdığı şiirdir:

Şu bir gerçek ki ben kelim
Fakat saça kavuşmak emelim
Gizli gizli peruk okşar elim
Taktığım an herkes soru soracak!

Düşünecekler "Bak şu moruğa,
Yıllar sonra kenetlenmiş peruğa"
Hele evde çıkacak şamata doruğa
Apartmanda da gündem bu olacak!

Bektaş der ki, takmasam daha iyi
Hiç çekemem o mega ilgiyi
Takanlara sordum aldım bilgiyi
Peruğuma herkes maydonoz olacak!

Apartmandaki yemek kokularından depresyona giren **Tahir Ali Kavuncu** adlı bekar gencin yazdığı şiirdir:

Kardeşim bu apartman nedir
Burada kimler ikâmet etmektedir
Hepsinin tüm dikkati yemektedir
Benimse burun kemiğim sızlar gider!

Envai çeşit yemek pişiriyorlar
Birbirlerini övüyor şişiriyorlar
Kesintisiz yiyip yiyip şişiyorlar
Benimse dertli canım sıkılır gider!

Tahir Ali der ki, bekarlığa son
Evlilik hakkında tövbekarlığa son
Kızlara karşı sahtekarlığa son
Yoksa ruhsal düzenim bozulur gider!

ŞİİR OKUYAN ADAMLAR...

SON

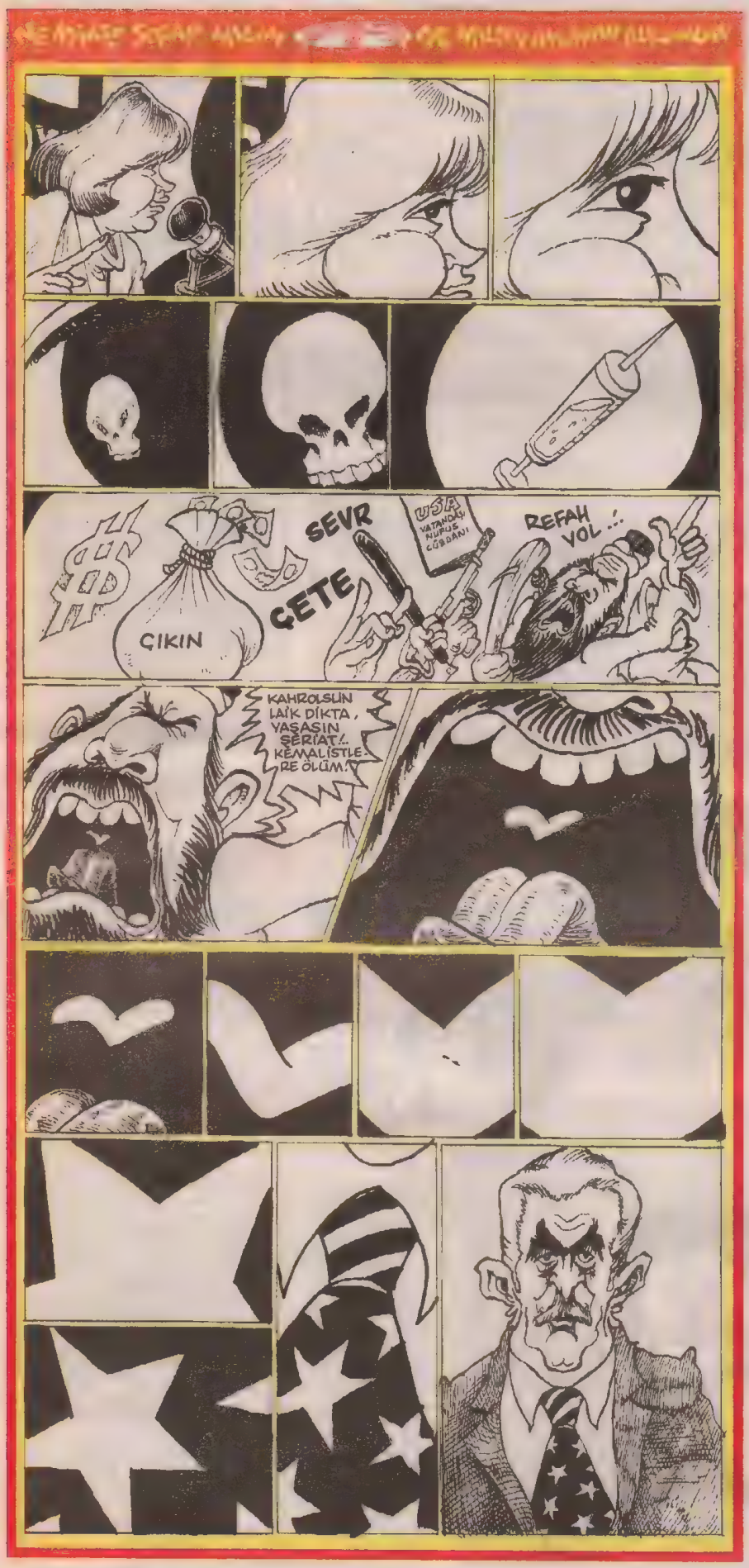

KAYHAN ERKAN'IN BAZI FİKİRLERİ

fikö'nün sarkacı

UZAY 1999

• Ay Üssü Alfa'da yılbaşı coşkuyla kutlandı. İçki havada su gibi uçtu. Uçtu, çünkü; Fırtınalar Okyanusu'ndaki büyük kraterde toplanmışlardı ve tam gece on ikide patlatılan şampanyalar doğal olarak uzay boşluğuna dağılıverdi. İçmeye erken başlayan kafası iyi birkaç kişi, uçuşan şampanyaları içmek için uzay elbiselerinin başlıklarını çıkarmaya kalkınca, nefessiz kalma tehlikesi geçirdi.

• Gece yarısından sonra, bazı alkollü pilotlar üsse dönerken direksiyona geçince bir iki küçük tatsız kaza yaşandı. Kepler krateri üzerinde çarpışan Kartal 2 ve Kartal 5'in pilotlarının ehliyetleri bir yıllığına alınırken üssün olduğu Yağmurlar Denizi'ne giden yolda yapılan çevirmede bir sürü ceza kesildi. Tabii bazı uyanıklar, kenar kraterlerden dolaşarak üsse gittiği için çevirmeden kaçabildi.

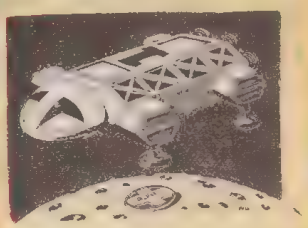

• Aslında Ay Üssü Alfa, yeni yıla tatsız girdi. Ay Üssü sakinleri, ilk kurulduktan yıllarda, çok kalkınıp zenginleşeceklerini, refaha ulaşacaklarını falan sanmalarına rağmen yöneticilerinin kötü idaresi yüzünden yerinde sayan ve kimsenin sallamadığı bir yer konumuna gelmenin acı üzüntüsünü yüreklerinde hissettiler.

• Sıradan bir uzay gemisi olan Atılgan bile daha popüler ve çok daha zengin olmuştu. Bizimkiler koca uyduyu -üstelik eski Dünya gezegeni ile yeni gezegenler arasında köprü görevi gören bir konumda olmalarına rağmen- yeterince değerlendirip kalkındıramamışlardı. Atılgan bile ışık hızıyla ilerliyordu.

• Görev süresi dolan yönetimin yerine yeni bir tanesini bir türlü seçemiyorlardı. En ufak kraterin bile ismini ezbere bilmekle gurur duyan üs başkanı, yönetimi oluşturması için çeşitli subaylarına görev veriyor, fakat bir türlü yeni bir yönetim seçilemiyordu. Üssün eski havası bile kalmamıştı. Eskiden komşu gezegenlere hava satan Ay Üssü, artık Dünya'dan hava almak zorunda kalıyordu.

• Son zamanlarda, komşularının kendilerini hiç sevmediğinden daha çok yakınır olmuşlardı. Oysa daha bir iki hafta önce, Dünya'nın Mars'a düzenlediği saldında üslerini kullanıma açmışlar ve en yakın komşuları Mars'ın tepesine atılan bombalara destek vermişlerdi. Üstelik uzay ticaretlerinin büyük kısmını da Mars ile yaparken...

• Doğru düzgün madenin, havanın ve suyun bulunmadığı bu topraklarda çalışıp bilgi de üretemedikleri için diğer gezegenlerin epeyce gerisinde kalmışlardı. Ama yerçekimi çok az olduğundan, burada kaldıkları sürece işlerini bir şekilde rahatça yapıyorlardı. Ne zamanki gelişmiş Dünya'ya gidecek olsalar, o zaman kendi yöntemleri basit, yetersiz kalıyor ve başarısız oluyorlardı. Anlaşılan Uzay 1999, artık treni kaçırmıştı ve yavaş yavaş zamanının iyice gerisinde kalıyordu.

FİKRET BEKLER

Devamı arka sayfada

Baştarafı 13. sayfada

Bu taptaze kızlar genelevde her gün yüzlerce Almanla birlikte olmak zorunda bırakılırdı...

Uyuyacak zaman bile bulamazlardı... Günden güne çökerlerdi...
Alman'ların artık işlerine yaramayacak denli yıprattıkları kızlar...

Bir kamyona bindirilerek...

Kadın değillerdi sanki artık. PAÇAVRALARDI...

Nereye götürüldüklerini çok iyi BİLİRLERDİ...

Curzio Malaparte'in öyküsünden uyarlanmıştır...

- BİTTİ -

S. Gürpınar

KARAKAS

KÖPEĞİ YANIMDAN KOVDUĞUMDA BANA ÖYLE BİR BAKIŞLA BAKMIŞTI Kİ ONDA SAÇMANIN ÇEKİCİLİĞİNİ (VE HATA SEVİMLİLİĞİNİ) BULMUŞ ARDIMSIRA GELMESİNE MÜSADE ETMİŞTİM...

DEVAMI 7 GÜN SONRA

DAYAK ANILARI

Okuyucularımızdan gelen dayak anıları artınca, biz de bu hafta iki anıya birden yer verdik. Üstelik Kıbrıs'tan yazan Kenan Gökşin isimli genç çizer arkadaşımız, anısını bir de *"karikatürlemiş"*!

"...Ortaokul son sınıftaydım. Fen bilgisi dersinde öğretmenimiz masasında oturmuş, bize de okumamız için bir konu vermişti. Konu biyoloji ile ilgili olsa gerek. Herkes konuyu okuyadursun ben defterimin arka sayfasına öğretmenimin bir küçük portre resmini çizmeye çalışıyordum. O kadar dalmıştım ki, son birkaç rötuş yaparken yanıma geldiğinin farkına varmamıştım bile ve bana öyle bir bakmıştı ki, sanki sıraya mıhlanmış ve çenem kilitlenmişti. Resmi eline alarak aynen şunları söylemişti: *"Neyse bu yıl ki bütünleme sınavlarında da aynen bunu çizersin" deyip ardından bir de şamar attı.* Işin tuhaf yanı söylediklerini anlıyorum da neden tokat atmıştı onu anlamadım, Herhalde resmimi beğenmemişti diye düşündüm ve sonradan anlamıştım bunu... Öğretmenimin başı keldi, herhalde o tokat onun içindi...

Tüm iyi dileklerimle; yeni yıl tüm Dinozor ekibine başarılı ve esprili bir yıl olarak geçer inşallah."

KENAN GÖKŞİN / Kıbrıs

Siz de okullarda yaşadığınız dayak maceralarını -yer, zaman, isim belirterek- bize yazın, yayımlayalım. Anılarınızı bütün Dinozorcularla paylaşın...

Mektuplarınız için adresimiz:
Türkocağı Cad., 39/41, Cağaloğlu - İSTANBUL
Fakslarınız için numaramız: (0212) 512 54 55

TAKINTI...

Serhat Gürpınar '99

Cumhuriyet
Dinozor
Sayı: 76
07 Ocak 1999

İmtiyaz Hakkı Sahibi: Yeni Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık AŞ adına **Orhan Erinç** • ***Yazışleri Müdürü:*** Zafer Temoçin • ***Basıldığı Yer:*** Yeni Gün Haber Ajansı AŞ • ***Yayına Hazırlayan:*** Yedi Mayıs Haber Ajansı AŞ • ***Grafik Uygulama:*** Fenni Özalp • ***Kaligrafi:*** Şevki Sayışman
Tel: (0212) 512 05 05 / 428-429 • ***Faks:*** (0212) 512 54 55 • ***Adres:*** Türkocağı Caddesi, No: 39/41, Cağaloğlu / İstanbul